Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część IX.

Wydana i rozesłana: dnia 4. Lutego 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

IX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. Februar 1852.

Część IX.

Wydana i rozesłana dnia 4. Lutego 1852.

32.

Okólnik ministerstwa wojny z dnia 7. Stycznia 1852,

którym obwieszczone zostają zatwierdzone Najwyższem postanowieniem z dnia 25. Grudnia 1851. zasady względem zaprowadzenia żandarmeryi w terytoryum Pogranicza wojskowego.

Najjaśniejszy Pan, J. C. Apostolska Mość, raczył Najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 25. Grudnia 1851, względem zaprowadzenia żandarmeryi w Pograniczu wojskowem, zatwierdzić zmiany następujące:

Pierwsze. W Pograniczu wojskowem, stoi żandarmerya zupełnie w tym samym stosunku do komend kompanij, pułków i komend wojskowo - krajowych, jak w innych prowincyach do władz politycznych. W dalszej konsekwencyi obowiązana jest jeneralna inspekcya żandarmeryi nadsełane sobie do pułków żandarmeryjnych w Pograniczu raporta, wiadomości i t. p. przesełać do ministerstwa wojny, we wszystkich tych przypadkach, w których takowe przeseła do ministerstwa spraw wewnętrznych z innych krajów koronnych; a w ogólności związek służbowy w Pograniczu, zostawać będzie w zupełnej analogii z temi stosunkami, w jakich jeneralna inspekcya stoi w innych krajach koronnych do ministerstwa spraw wewnętrznych. Zresztą nie zachodzi żadna zmiana, ani pod względem właściwego powołania służbowego żandarmeryi w Pograniczu wojskowem, ani też pod względem jej należytości, odnoszących się do powszechnego budżetu żandarmeryi.

Powtóre. Co do pomieszczenia żandarmeryi, przyjęte będą koszta kwaterunku w powiatach korpusów graniczno-wojskowych, licząc w to położone tamże gminy wojskowe, na rzecz skarbu, a względnie na rzecz funduszu żandarmeryi.

Trzecie. Pytanie, dotyczące rozłożenia żandarmeryi w Pograniczu wojskowem, rozwiązane zostaje w ten sposób, iż żandarmerya rozstawiona będzie w gminach wojskowych i w miejscach ważniejszych, w których statki parowe lądują, w miejscach sztabowych korpusów wojsk granicznych, nakoniec w tych miejscach Pogranicza wojskowego, które jako punkta połączenia między oddziałami żandarmeryi, wewnątrz Pogranicza wojskowego rozłożonemi, wymagają być obsadzone posterunkami żandarmeryi.

Rozłożenie zaprowadzone będzie ewentualnie za porozumieniem komendy pułkowej żandarmeryjnej i władzy administracyjnej kraju t. j. komendy wojskowo-krajowej, przez co taż ostatnia zawsze sposobność mieć będzie baczyć na szczegółowe woj-

IX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. Februar 1852.

32.

Circular-Verordnung des Kriegsministeriums vom 7. Jänner 1852,

womit die durch Allerhöchste Entschliessung vom 25. December 1851 genehmigten Grundsätze bezüglich der Aufstellung der Gensd'armerie im Militär-Gränz-Gebiete kundgemacht werden.

Seine k. k. apostolische Majestät haben mittelst Allerhöchster Entschliessung vom 25. December 1851 bezüglich der Aufstellung der Gensd'armerie im Militär-Gränz-Gebiete, nachfolgende Modalitäten Allergnädigst zu genehmigen geruht:

Erstens. Die Gensd'armerie steht in dem Militär-Gränz-Gebiete zu den dortigen Compagnie-, Regiments- und Landes-Militär-Commanden ganz in demselben Verhältnisse, wie zu den verschiedenen politischen Behörden in den übrigen Provinzen. In weiterer Consequenz hat auch die Gensd'armerie-General-Inspection die ihr von den Gensd'armerie-Regimentern in der Gränze zukommenden Rapporte, Notizen u. dgl., dem Kriegsministerium in allen jenen Fällen einzusenden, in welchen sie solche bezüglich der übrigen Kronländer dem Ministerium des Innern überreicht, sowie überhaupt der diessfällige Dienstverband sich ganz analog mit den Beziehungen zu gestalten hat, welche der General-Inspection zu dem Ministerium des Innern anderwärts obliegen. — Uebrigens wird weder rücksichtlich des eigentlichen Dienstberufes der Gensd'armerie in der k. k. Militär-Gränze, noch bezüglich ihrer, das allgemeine Gensd'armerie-Budget betreffenden Gebühren eine Aenderung einzutreten haben.

Zweitens. Belangend die Unterkunft der Gensd'armerie, werden in den Bezirken der Gränz-Truppenkörper einschliessig der darin gelegenen Militär-Communitäten, die Bequartierungs-Auslagen auf das Aerar, beziehungsweise die Gensd'armerie-Gelder übernommen.

Drittens. Die Frage der Dislocation der Gensd'armerie in der Militär-Gränze wird dahin entschieden, dass die Gensd'armerie in den Militär-Communitäten und den wichtigeren Dampfschiff-Fahrts-Landungsplätzen, dann in den Stabsorten der Gränz-Truppenkörper, endlich auch in jenen Militär-Gränz-Ortschaften aufzustellen ist, welche als Verbindungspuncte zwischen den im Innern der Militär-Gränze befindlichen Gensd'armerie-Abtheilungen, die Besetzung mit Gensd'armerie-Posten erheischen.

Die Dislocirung wird eventuell im Einvernehmen des Gensd'armerie-Regiments-Commando und der Landes-Administrations-Behörde, nämlich des Landes-Militär-Commando, eingeleitet, wodurch das Letztere immer in der Lage ist, hiebei gleichzeitig auf die beson-

skowe stosunki Pogranicza i zapobiedz naprzód wszelkim nieporozumieniom lub innym nieprzyjemnym następnościom.

Czwarte. Na ostatku w celu uniknienia wszelkich kolizyj, nastąpi stosowne adaptowanie niektórych postanowień instrukcyi służbowej dla żandarmeryi, przez co w szczególności stosunek służbowy żandarmeryi do władz administracyjnych w Pograniczu i forma wzajemnej korespondencyi otrzyma dokładne i stanowcze rozgraniczenie.

Csorich m. p.

33.

Rozporządzenie ministra sprawiedliwości z d. 21. Stycznia 1852,

obowiązujące w Austryi wyższej, i niższej, w Solnogrodzie, w Styryi, w Karyntyi, w Krainie, w Gorycyi, w Gradysce, Istryi, w Tryeście, w Czechach, Morawii, w Szląsku i Tyrolu;

mocą którego w części zmienioną zostaje w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 12. Stycznia 1852 r. ustawa o praktycznych egzaminach sądowych z dnia 7. Sierpnia 1850 (N. 328 dz. pr. p.).

Za Najwyższym rozkazem J. C. K. apostolskiej Mości, wydanym na dniu 12. Stycznia 1852, rozporządza się dla tych krajów koronnych, w których obowiązuje rozporządzenie z dnia 7. Sierpnia 1850 r. L. 328 dz. pr. p. — co następuje:

§. 1.

§. 14. rozporządzenia z dnia 7. Sierpnia 1850 (Nr. 328 dz. pr. p.), zmieniony zostaje w tej mierze, iż na przyszłość miejsce mieć będzie oprócz ustnego także i piśmienny egzamin sędziowski.

Takowy poprzedzać winien egzamin ustny, a osądzony będzie przez tę samę komisyę, która powołaną będzie do przedsięwzięcia z kandydatem egzaminu ustnego.

Kandydat więc przypuszczonym zostanie do egzaminu ustnego wtenczas dopiero, jeżeli przy egzaminie piśmiennym według zdania komisyi obstoi z dobrym przynajmniej skutkiem (§. 5).

§. 2.

Egzamin piśmienny odbyć można z kilką kandydatami na raz, atoliż w lokalności urzędowej, pod dozorem jednego z komisarzów egzaminacyjnych odmieniających się, i w sposób taki, iż kandydatowi wszelkie dotyczące księgi i zbiory ustaw do dyspozycyi dać, wszelką zaś inną pomoc, równie jak wszelką rozmowę kandydatów między sobą lub z innemi osobami nie możebną uczyoić należy.

Egzamin piśmienny trwać winien dwa dni po sobie następujące; w pierwszym należy kandydatowi stawić zadanie z sądownictwa cywilnego, w drugim z karnego. Każda z tych prac egzaminowych, musi być oddaną komisarzowi dozorującemi jeszcze tego samego dnia, zanim kandydat opuści lokalność urzędową.

deren militärischen Verhältnisse der Gränze geeigneten Bedacht zu nehmen und Missdeutungen oder anderen unliebsamen Consequenzen im Vorhinein zu begegnen.

Viertens. Endlich wird zur Vermeidung aller Collisionen eine angemessene Adaptirung einiger Bestimmungen der Gensd'armerie-Dienst-Instruction stattzufinden haben, wodurch insbesondere das Dienstverhältniss der Gensd'armerie zu den Gränz-Landes-Verwaltungs-Behörden, und die gegenseitige Correspondenzform, eine genaue und scharfe Abgränzung erhält.

Csorich *m. p.*

33.

Verordnung des Justizministers vom 21. Jänner 1852,

wirksam für Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Görz, Gradiska, Istrien, Triest, Böhmen, Mähren, Schlesien und Tirol,

womit in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 12. Jänner 1852 das Gesetz vom 7. August 1850, Nr. 328 des Reichsgesetzblattes über die praktischen Justiz-Prüfungen theilweise abgeändert wird.

In Folge der Allerhöchsten Weisung Seiner k. k. apostolischen Majestät vom 12. Jänner 1852 wird für jene Kronländer, in welchen die Verordnung vom 7. August 1850, Z. 328 des Reichsgesetzblattes, in Wirksamkeit steht, Folgendes verordnet:

§. 1.

Der §. 14 der Verordnung vom 7. August 1850, Nr. 328, Reichsgesetzblatt, wird dahin abgeändert, dass in Zukunft nebst der mündlichen, auch wieder eine schriftliche Richteramts-Prüfung stattfinden soll.

Dieselbe hat der mündlichen Prüfung vorauszugehen und ist von der nämlichen Commission zu beurtheilen, welche zur Abhaltung der mündlichen Prüfung des Candidaten berufen wird.

Er ist daher zu der letzteren erst dann zuzulassen, wenn er nach dem Urtheile der Commission die schriftliche Prüfung mindestens mit gutem Erfolge bestanden haben wird. (§. 5.)

§. 2.

Diese schriftliche Prüfung kann mit mehreren Candidaten gleichzeitig vorgenommen werden, ist aber im Amtslocale und unter abwechselnder Aufsicht eines der Prüfungs-Commissäre oder eines anderen oberlandesgerichtlichen Beamten und in der Art vorzunehmen, dass dem Candidaten wohl alle einschlägigen Gesetzbücher und Gesetzsammlungen zur Verfügung gestellt, jede andere Beihilfe aber, sowie jede Unterredung der Candidaten unter einander oder mit anderen Personen, unmöglich gemacht werde.

Sie hat an zwei auf einander folgenden Tagen stattzufinden, an deren erstem dem Candidaten eine Aufgabe civilrechtlichen und an dem anderen Tage strafrechtlichen Inhaltes zu stellen ist. Jede dieser beiden Prüfungsarbeiten muss noch an dem nämlichen Tage, bevor der Candidat das Amtslocale verlässt, an den mit der Ueberwachung betrauten Commissär abgegeben werden.

Pod względem prawa cywilnego, winien kandydat, według żądania komisyi egzaminacyjnej, wypracować albo wyciąg z aktów i wyrok wraz z jego powodami, z przedłożonych aktów procesu cywilnego, lub też rozwiązać na piśmie niektóre pytania lub przypadki zadyktowane; pod względem prawa karnego zaś wypracować ma przewidziane w §. 222 ust. o postęp. karn. z dnia 17. Stycznia 1850, pismo obronne i wniosek, który prokurator rządowy lub prokurator jeneralny stawić winien stosownie do §§. 223 i 224 tejże samej ust. o postęp. karn., z przedłożonych kandydatowi aktów śledztwa przygotowawczego karnego.

Przy wyborze przedmiotów do tychże zadań, komisya egzaminacyjna na to wzgląd mieć powinna, ażeby kandydat zwykłych zdolności, był w stanie każde z tych zadań najdalej w przeciągu godzin 12 zupełnie rozwiązać.

§. 3.

Przy egzaminie ustnym, po piśmiennym nastąpić mającym, winien jeden z komisarzów egzaminacyjnych pytać kandydata w szczególności także z obudwóch wypracowań piśmiennych, przez niego oddanych, ażeby przez roztrząsanie uwag, wymierzonych przeciw złożonym na piśmie opiniom, przekonać się o gruntowności i trafności pojmowania i osądzania rzeczy.

§. 4.

Postanowienia powyższych §§. 1—3, rozciągać się winny w przyszłości także i na egzamin piśmienny tak adwokacki jak notaryalny, który ma być złożony stosownie do §§. 17 i 19, rozporządzenia z d. 7. Sierpnia 1850 r. (Nr. 328 dz. pr. p.), przyczem jednak kandydat obowiązanym być ma, wypracować takie szczególniej pisma procesowe lub interesa prawne, które stoją w najbliższym związku z uzdolnieniem na adwokata lub notaryusza.

§. 5.

Jeżeli kandydat w miarę §§. 1 i 4 przypuszczonym został do egzaminu ustnego, na sędziego, adwokata lub notaryusza, wówczas komisya egzaminacyjna osądzić winna, czy kandydat także i tę część egzaminu złożył najmniej z dobrym skutkiem i przez to właśnie udowodnił wymagane w §. 14. rozporządzenia z d. 7. Sierpnia 1850 roku (Nr. 328 dz. pr. p.) uzdolnienie do praktycznej służby sądowej lub nie.

W ostatnim przypadku postąpić należy według przepisu wyż rzeczonego §. 14, w pierwszym zaś komisya dalej rozstrzygać winna, czy kandydat według ogólnego skutku obudwóch części egzaminu złożył takowy z „dobrym“ lub z „bardzo dobrym“ lub z „celującym skutkiem“ i o takowym wzmiankę uczynić tak w protokole egzaminów, jakoteż w świadectwie kandydatowi wydać się mającem.

Kalkuł skutku „celującego“ udzielonym być może tylko wtenczas, jeżeli wszyscy członkowie komisyi egzaminacyjnej jednomyślnie się na to zgodzą, i jeżeli kandydat we wszystkich przedmiotach egzaminu okazał pewną w każdej mierze znajomość praw,

Die civilrechtliche Ausarbeitung hat nach dem Ermessen der Prüfungs-Commission entweder in der Entwerfung eines Acten-Auszuges und Urtheiles sammt Entscheidungsgründen über vorgelegte Acten eines Civil-Processes, oder in der schriftlichen Lösung von einigen in die Feder zu dictirenden civilrechtlichen Fällen oder Fragen; die strafrechtliche Aufgabe aber in der Ausarbeitung der im §. 222 der Strafprocess-Ordnung vom 17. Jänner 1850 vorgesehenen Vertheidigungsschrift und des nach Anweisung der §§. 223 und 224 eben dieser Strafprocess-Ordnung von dem Staatsanwalte oder General-Procurator zu stellenden Antrages aus den dem Candidaten vorzulegenden Acten einer strafgerichtlichen Voruntersuchung zu bestehen.

Bei der Auswahl der Gegenstände dieser Aufgaben hat die Prüfungs-Commission darauf zu achten, dass jede dieser Aufgaben bei gewöhnlicher Fähigkeit des Candidaten, längstens innerhalb 12 Stunden vollständig gelöset werden kann.

§. 3.

Bei der hierauf stattfindenden mündlichen Prüfung hat einer der Prüfungs-Commissäre den Candidaten insbesondere auch über die zwei von ihm gelieferten schriftlichen Ausarbeitungen zu prüfen, um sich auch durch die Erörterung der gegen diese schriftlich niedergelegten Ansichten einzuwendenden Bemerkungen von der Gründlichkeit und Richtigkeit in der Auffassung und Beurtheilung zu überzeugen.

§. 4.

Die Bestimmungen der vorstehenden §§. 1—3 haben in Zukunft auch auf die nach Massgabe der §§. 17 und 19 der Verordnung vom 7. August 1850, Nr. 328 des Reichsgesetzblattes abzulegende schriftliche Advocaturs- und Notariats-Prüfung Anwendung zu finden, wobei aber dem Candidaten vorzugsweise die Bearbeitung solcher Process-Schriften oder Rechtsgeschäfte zur Pflicht zu machen ist, welche mit der Befähigung zur Advocatur und zum Notariate im nächsten Zusammenhange stehen.

§. 5.

Ist ein Candidat nach Massgabe der §§. 1 und 4 auch zur mündlichen Richteramts-, Advocaturs- oder Notariats-Prüfung zugelassen worden, so ist nach deren Ablegung von der Prüfungs-Commission zu beurtheilen, ob der Candidat auch diesen Theil der Prüfung mindestens mit gutem Erfolge bestanden, und eben dadurch die im §. 14 der Verordnung vom 7. August 1850, Nr. 328, Reichsgesetzblatt, vorausgesetzte Fähigkeit zum praktischen Justiz-Dienste dargethan habe oder nicht.

Im letzteren Falle soll nach Vorschrift des eben gedachten §. 14 vorgegangen werden; im ersten Falle aber hat die Commission weiter zu entscheiden, ob der Candidat nach dem Gesammtergebnisse beider Theile der Prüfung, dieselbe „mit gutem" — oder „mit sehr gutem" — oder „mit ausgezeichnetem Erfolge" bestanden habe, und dieses Ergebniss sowohl in dem Prüfungs-Protokolle, als auch in dem an den Candidaten hinauszugebenden Zeugnisse ersichtlich zu machen.

Der Calcul des „ausgezeichneten" Erfolges kann aber nur dann ertheilt werden, wenn sämmtliche Mitglieder der Prüfungs-Commission hierüber einhellig sind, und wenn der Candidat in allen Prüfungsgegenständen vollkommen sichere Gesetzeskenntniss verbunden mit

połączoną z prędkiem pojmowaniem, trafnym sądem i z darem przedstawienia rzeczy, czy piśmiennie czy ustnie, sposobem zwięzłym, jasnym i treściwym.

§. 6.

Ażeby niedopuścić obejścia przepisów w razie niepomyślnego skutku egzaminu, objętych w §§. 14, 17 i 19. rozporządzenia z d. 7. Sierpnia 1850. (N. 328 dz. pr. p.) stanowi się niniejszem, iż każdy kandydat, chcący złożyć jeden z egzaminów praktycznych sądowych w innym sądzie krajowym wyższym, a nie w tym, w którego obrębie ukończył prawem wymagany czas praktyki, uczynić winien podanie swoje o przypuszczenie do egzaminu, do tego sądu krajowego wyższego, który takowe podanie jego wraz z udzieleniem wiadomości o skutkach egzaminu, tamże już może przez kandydata złożonego, lub w podobny sposób w celu złożenia go w innem miejscu dopiero oznajmionego, przesłać winien temu sądowi krajowemu wyższemu, w którym się egzaminowi poddać zamyśla.

§. 7.

Powyższe rozporządzenia wejść mają w wykonanie z dniem 1-m Marca 1852 r. tymczasowo w tych krajach koronnych, w których zaprowadzone jest rozporządzenie z dnia 7. Sierpnia 1850 r. (N. 228 dz. pr. p.).

Krauss m. p.

34.

Rozporządzenie ministerstwa finansów i handlu z dnia 30. Stycznia 1852.

w przedmiocie utrzymania nadal wolności od opłaty cła w handlu przewozowym na drodze z Villa do Chiavenna.

Na zasadzie upoważnienia, udzielonego od Najjaśniejszego Pana w §. 32, uwag wstępnych do nowej austryackiej taryfy celnej (dodatek do Nr. 244 dz. pr. p.) ministerstwa finansów i handlu za wzajemnem porozumieniem, dozwalają niniejszem, iż istniejące dotąd prowizoryczne uwolnienie towarów przechodowych, prowadzonych drogą idącą z Villa do Chiavenna, od opłaty cła przechodowego, także i przy zaprowadzeniu nowej taryfy celnej, zatrzymanem być winno.

Baumgartner m. p.

35.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 31. Stycznia 1852,

obowiązujące w tych krajach koronnych, w których jest w wykonaniu rozporządzenie o cle trzydziestowem z r. 1788,

w przedmiocie karania za przemycanie pewnych gatunków towarów.

Co do karania owych przekroczeń przepisów celnych, popełnianych od dnia 1-go Lutego 1852, w przedmiotach wyrażonych w patencie z 6. Listopada 1851. w ustępie II.

schneller Auffassung, richtigem Urtheile und mit der Gabe einer geordneten, klaren und fasslichen, sowohl schriftlichen. als mündlichen Darstellung an den Tag gelegt hat.

§. 6.

Zur Beseitigung von Umgehungen der für den Fall einer misslungenen Prüfung in den §§. 14, 17 und 19 der Verordnung vom 7. August 1850, Nr. 328, Reichsgesetzblatt, ertheilten Vorschriften wird festgesetzt, dass jeder Candidat, welcher eine der praktischen Justiz-Prüfungen bei einem anderen Oberlandesgerichte, als demjenigen, in dessen Sprengel er die hierzu nach dem Gesetze erforderliche Praxiszeit vollendet hat, abzulegen wünscht, sein Gesuch um Zulassung zu dieser Prüfung bei dem letzteren einzubringen hat, von welchem es dann unter Mittheilung der Ergebnisse der etwa von diesem Candidaten daselbst bereits wirklich abgelegten oder auf ähnliche Weise zum Behufe der Ablegung an einem anderen Orte nur angezeigten Prüfung, zur Entscheidung an dasjenige Oberlandesgericht zu übermitteln ist, bei welchem er sich der Prüfung unterziehen will.

§. 7.

Die vorstehenden Verfügungen haben vorläufig in allen Kronländern, für welche die Verordnung vom 7. August 1850, Nr. 328, Reichsgesetzblatt, in Giltigkeit steht, mit dem ersten März 1852 in Anwendung zu kommen.

Krauss m. p.

34.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 30. Jänner 1852,

wegen Aufrechthaltung der Zollfreiheit des Durchfuhrhandels auf der Strasse von Villa nach Chiavenna.

Die Ministerien der Finanzen und des Handels finden im gegenseitigen Einverständnisse auf Grundlage der im §. 32 der Vorerinnerung zum neuen österreichischen Zolltarife (Beilage zu Nr. 244 des Reichsgesetzblattes) enthaltenen Allerhöchsten Ermächtigung zu gestatten, dass für jene Durchfuhrwaaren, welche auf der von Villa nach Chiavenna führenden Strasse verkehren, die bisher provisorisch bestandene Befreiung vom Durchfuhrzolle auch bei Einführung des neuen Zolltarifes aufrecht erhalten werde.

Baumgartner m. p.

35.

Kaiserliche Verordnung vom 31. Jänner 1852,

gilltig für jene Kronländer, in welchen die Dreissigst-Ordnung vom Jahre 1788 in Wirksamkeit steht,

über die Bestrafung des Schleichhandels mit einigen Waaren-Gattungen.

In Absicht auf die Bestrafung jener Uebertretungen der Zollvorschriften, welche mit den, in dem Patente vom 6. November 1851, Absatz II, Nr. 244, Reichsgesetzblatt, bezeich-

(N. 244 dz. pr. p.), których wprowadzenie dotąd zakazanem było, mianowicie: w towarach tkackich i warsztacikowych, w sukniach i towarach strojowych, w towarach z metalów szlachetnych i nieślachetnych, w bižųteryach i towarach złożonych (klasa taryfowa XVI, XIX, XXIV, XXV i XXVI), mają wejść w zastosowanie w krajach, w których obowiązuje powszechne rozporządzenie o cle trzydziestowem z d. 2. Stycznia 1788, te same postanowienia karne, które aż do zaprowadzenia taryfy celnej z dnia 6. Listopada 1851, obowięzywały względem towarów z handlu wyjętych.

Franciszek Józef m. p.

Schwarzenberg m. p. **Baumgartner** m. p.

Z Najwyższego rozkazu:
Ransonnet m. p.
Dyrektor kancelaryi Rady ministrów.

36.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 31. Stycznia 1852,

moc mające w tych krajach koronnych, w których wykonywaną bywa prowizoryczna organizacya sądowa z dnia 14. Czerwca 1849 r. (N. 278. dz. pr. p.) i norma jurysdykcyjna z dnia 18. Czerwca 1850 r. (N. 237. dz. pr. p.)

którem się reguluje tok instancyj w sprawach prawnych cywilnych.

Chcąc stosownie do zasad, patentem z d. 31. Grudnia 1851 ustanowionych, uregulować tok instancyj w sprawach cywilnych w tych krajach koronych, w których wykonywaną bywa prowizoryczna organizacya sądowa z dnia 14-go Czerwca 1849 r., (Nr. 278 dz. pr. p.) i norma jurysdykcyjna z d. 18. Czerwca 1850, (N. 237 dz. pr. p.) po wysłuchaniu Mojej Rady ministrów i Mojej Rady Stanu, rozporządzam co następuje:

We wszystkich krajach koronnych, w których, w skutku prowizorycznej organizacyi sądownictwa, z d. 14. Czerwca 1849, (Nr. 278 dz. pr. p.) i normy jurysdykcyjnej z d. 18 Czerwca 1850. (Nr. 237 dz. pr. p.), ustanowione zostały dla spraw cywilnych, w sądach powiatowych rozstrzyganych, sądy krajowe jako druga instancya, a sądy wyższe krajowe jako trzecia instancya, odbywać się będzie tok instancyj, z dniem 1. Marca 1852, tak w sprawach spornych jako też niespornych, od sądów powiatowych bezpośrednio do wyższych sądów krajowych w instancyi drugiej, a od tych, o ile prawa dalszego dozwalają powołania, do najwyższego trybunału sądowego i kasacyjnego w instancyi trzeciej; zaczem też rozstrzygać będą sądy krajowe w instancyi drugiej, a sądy wyższe krajowe w instancyi trzeciej, te tylko jeszcze procesa i rekursa do wyższych instancyj założone, które do d. 1. Marca 1852. przed sądy krajowe wytoczone zostały.

Franciszek Józef m. p.

Schwarzenberg m. p. **Krauss** m. p

Z Najwyższego rozkazu,
Ransonnet m. p.
Dyrektor kancelaryi Rady ministrów.

neten, bisher dem Einfuhrverbote unterworfenen Gegenständen, als: Webe- und Wirkwaaren, Kleidungen und Putzwaaren, Waaren aus unedlen und Waaren aus edlen Metallen, Bijouterien und zusammengesetzte Waaren (Tarifsclasse XVI, XIX, XXIV, XXV und XXVI) vom 1. Februar 1852 angefangen, verübt werden, haben in den Ländern, in welchen die allgemeine Dreissigst-Ordnung vom 2. Jänner 1788 in Wirksamkeit steht, dieselben Strafbestimmungen in Anwendung zu kommen, welche bis zum Beginne der Wirksamkeit des Zolltarifes vom 6. November 1851 für die ausser Handel gesetzten Waaren wirksam gewesen sind.

Franz Joseph m. p.

Schwarzenberg m. p. **Baumgartner** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Ransonnet m. p.,
Kanzleidirector des Ministerrathes.

36.

Kaiserliche Verordnung vom 31. Jänner 1852,

wirksam für jene Kronländer, in welchen die provisorische Gerichtsverfassung vom 14. Juni 1849, Nr. 278 des Reichsgesetzblattes, und die Jurisdictions-Norm vom 18. Juni 1850, Nr. 237 des Reichsgesetzblattes, in Wirksamkeit steht,

womit der Instanzenzug in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten für eben diese Kronländer geregelt wird.

Um den Instanzenzug in bürgerlichen Rechtssachen in denjenigen Kronländern, in welchen die provisorische Gerichtsverfassung vom 14. Juni 1849, Nr. 278 des Reichsgesetzblattes, und die Jurisdictions-Norm vom 18. Juni 1850, Nr. 237 des Reichsgesetzblattes, in Wirksamkeit sind, nach den mit dem Patente vom 31. December 1851 festgesetzten Grundsätzen zu regeln, habe Ich, nach Vernehmung Meines Ministerrathes und nach Anhörung Meines Reichsrathes, Folgendes zu bestimmen befunden:

In allen jenen Kronländern, in welchen zu Folge der provisorischen Gerichtsverfassung vom 14. Juni 1849, Nr. 278 des Reichsgesetzblattes, und der Jurisdictions-Norm vom 18. Juni 1850, Nr. 237 des Reichsgesetzblattes, für die bei den Bezirksgerichten verhandelten Civilrechtssachen die Landesgerichte als zweite und die Oberlandesgerichte als dritte Instanz bestellt sind, hat der Rechtszug, sowohl in Geschäften in als ausser Streitsachen, vom 1. März 1852 angefangen, von den Bezirksgerichten unmittelbar an die Oberlandesgerichte als zweite Instanz, und von diesen in sofern noch eine weitere Beschwerde gesetzlich zulässig ist, an den obersten Gerichts- und Cassationshof als dritte Instanz zu gehen; daher nur mehr über diejenigen im höheren Instanzenzuge schwebenden Processe und Recurse, welche bis zum 1. März 1852 an die Landesgerichte gelangen, von denselben in zweiter Instanz und von den Oberlandesgerichten in dritter Instanz zu entscheiden seyn wird.

Franz Joseph m. p.

Schwarzenberg m. p. **Krauss** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Ransonnet m. p.,
Kanzleidirector des Ministerrathes.

[illegible]

Franz Joseph m. p.

[illegible]

Kaiserliche Verordnung vom 27. Jänner 1852,

[illegible]

Franz Joseph m. p.

[illegible]